

Marine Harvest Norway AS
Postboks 4102 Sandviken

5835 BERGEN

Adm.enhet: Kyst- og havbruksavdelingen
Saksbehandler: Thorbjørnsen/Thorsen
Telefon: 90361725/92060547
Vår referanse: 16/5223
Deres referanse:
Dato: 07.07.2017

Marine Harvest Norway AS - delvis avslag på søknad om utviklingstillatelse - Marine Donut

1. Innledning

Fiskeridirektoratet viser til søknad fra Marine Harvest Norway AS («Marine Harvest», «MHN» eller «søker») 15. april 2016 om åtte utviklingstillatelse. Vi viser også til øvrig e-post korrespondanse i anledning saken.

2. Bakgrunn

Marine Harvest tar i sin søknad om åtte utviklingstillatelse sikte på å realisere konseptet «Marine Donut» som er en lukket, smultringformet merdkonstruksjon i sjø.

MHN søker om en tidsavgrensning på utviklingsprosjektet til 7 år. Denne perioden skal dekke bygging av prototype, produksjon i prototype og to fullskala produksjoner.

Bilag 6 (7) i søknaden gir en overordnet oversikt over prosjektperioden. Søkers plan er at prototype skal bygges over ca et år, deretter skal denne testes med fisk i ti måneder. Deretter skal fullskala anlegg testes i tre år. Ut over dette er fremdriften i prosjektet ikke videre konkretisert i søknaden.

Fiskeridirektoratet ga tilbakemelding til søker 24. februar 2017 om at konseptet ble ansett for å falle innenfor formålet med utviklingstillatelse. Fiskeridirektoratet ba samtidig bla. om et detaljert budsjett for prosjektet, og en detaljert redegjørelse for biomassebehovet.

Marine Harvest svarte på henvendelsen 31. mars 2017.

Fiskeridirektoratet sendte e-post til MHN med presisering av behovet for nærmere opplysninger 2. mai 2017.

MHN svarte på henvendelsen 9. mai 2017.

Fiskeridirektoratet ba om en avklaring angående det omsøkte antallet tillatelser 10. mai 2017.

Den 22. mai 2017 viste MHN til opplysningene Fiskeridirektoratet etterspurte i e-post 2. mai 2017, og forklarte noe nærmere om biomassebehovet i prosjektet, samt at søker sendte inn nye budsjetter og bekreftelse på egenfinansiering av investeringene i prosjektet.

3. Rettslig grunnlag

Bestemmelser om utviklingstillatelser og hjemmel for tildeling finnes i FOR-2004-12-22. nr. 1798: forskrift om tillatelse til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) kapittel 5:

§ 22. Særlige formål

(..)

Akvakultur av matfisk til utvikling skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

§ 23. Generelle vilkår for tildeling og fornyelse

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til og fornyelse av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål etter en faglig vurdering. (..)

§ 23b. Særskilte tildelingsvilkår for tillatelse til utvikling

Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper, og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

(..)

§ 28b. Maksimalt tillatt biomasse per tillatelse til særlige formål

Maksimalt tillatt biomasse per tillatelse fastsettes etter en konkret vurdering hvor det blant annet skal tas hensyn til søkers behov. Maksimalt tillatt biomasse per tillatelse skal ikke overstige 780 tonn(..).

(..)

Ved avgrensning av tillatelse til utvikling, skal det blant annet tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet.

(..)

Ved avgrensning av tillatelse til matfisk til særlige formål skal det ikke tas hensyn til innehavers behov for økonomisk utbytte som følge av salg av ordinær matfisk. Denne bestemmelsen gjelder ikke for tillatelser til utvikling.

4. Fiskeridirektoratets vurdering av antall tillatelser

Selv om det ikke er fattet vedtak om tilsagn for noen del av søknaden, finner Fiskeridirektoratet likevel grunn til å vurdere behovet for det omsøkte antallet tillatelser.

Fiskeridirektoratet ba i e-post til søker 2. mai 2017 om at søker blant annet utarbeidet budsjett for utvikling av én produksjonsenhet.

I e-post 9. mai 2017 svarte MHN at *«et slikt prosjekt ikke (ville) være interessant å teste, så vi ser ikke formålet med å innsende denne informasjonen. Et system som er formålstjenlig med prosjektet består av fem enheter»*.

Fiskeridirektoratet ba i e-posten 10. mai 2017 om bekreftelse på om svaret fra MHN var å forstå slik at MHN ikke ønsket å gå videre med søknaden dersom det ikke kunne tildeles åtte tillatelser som omsøkt. Fiskeridirektoratet orienterte om at dette kunne få betydning for behandling av søknaden. Dersom Fiskeridirektoratet etter en vurdering av biomassebehovet og økonomien i prosjektet kom fram til at det ikke var grunnlag for tildeling av det omsøkte antallet tillatelser (8), ville vi ikke kunne prioritere å bruke ressurser på å gå videre i saksbehandlingen dersom Marine Harvest ikke ville gå videre med prosjektet med færre tillatelser enn omsøkt. Det ville i så tilfelle bli fattet vedtak om avslag på søknaden i sin helhet.

Dette konkrete spørsmålet ble ikke svart opp i e-post 22. mai 2017, men søker sendte inn nye budsjetter og noe mer redegjørelse for biomassebehovet i prosjektet. Fiskeridirektoratet tolker dette som at MHN er interessert i å fullføre prosjektet også med færre tillatelser enn omsøkt og vi har derfor valgt å gå videre med saksbehandlingen.

Laksetildelingsforskriften § 28 første ledd slår fast at maksimalt tillatt biomasse per tillatelse til utvikling ikke skal overstige 780 tonn. Det er i følge retningslinjene for behandling av søknad om utviklingstillatelse¹ ikke fastsatt en grense for hvor mange tillatelser som kan tildeles. I følge § 28 sjettede ledd skal det ved avgrensning *«blant annet tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet»*. Uttrykket «blant annet» viser at også andre hensyn kan være relevante. I henhold til § 28b syvende ledd kan det, i motsetning til hva som gjelder ved tildeling av andre tillatelser til særlige formål, også tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelse av antall tillatelser til utvikling.

---

¹ Retningslinjer for behandling av søknader om utviklingstillatelse til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret, Nærings- og fiskeridepartementet 12.01.2016

Marine Harvest har søkt om 8 tillatelser, tilsvarende 6 240 tonn MTB. Prosjektet tar sikte på å utvikle en pilot og et anlegg bestående av fem enheter. Det er ikke klart for Fiskeridirektoratet om piloten skal være en del av det som skisseres som det endelige anlegget med fem produksjonsenheter. Dette får imidlertid ikke betydning for antall tillatelser som kan tildeles prosjektet.

I følge laksetildelingsforskriften § 23b første ledd kan det tildeles utviklingstillatelser til «...konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon». Fiskeridirektoratet vurderer at det som utgangspunkt vil være tilstrekkelig med én produksjonsenhet for å gjennomføre en «fullskala prøveproduksjon» i samsvar med formålet med utviklingstillatelsene. Dersom det skal tildeles utviklingstillatelser til flere enheter må det etter vår vurdering være tungtveiende argumenter ut ifra behovet i prosjektet som taler for dette.

Ordningen med utviklingstillatelser åpner for tildeling av akvakulturtillatelser til prosjekter som innebærer utvikling av teknologiske løsninger. I dette prosjektet er det en lukket smultring-formet produksjonsenhet som representerer teknologien som skal utvikles. En slik enhet i fullskala er tiltenkt å kunne romme 200 000 fisk som skal føres fra 3 kg til slaktevekt på ca 5.7 kg. Dette utgjør en maksimal biomasse på 1 140 tonn. I teorien vil man ikke finne ut mer dersom man rent teknisk tester to helt like produksjonsenheter, sammenlignet med hva man kan finne ut med én produksjonsenhet. To like enheter vil gi liten gevinst i forbindelse med teknologiutvikling da enhet nr. 2 i realiteten bare er gjenbruk av grunnlag og metode for utforming. Sett fra et teknologisk ståsted kan ikke Fiskeridirektoratet finne noen tungtveiende grunn til å tildele tillatelser til flere like produksjonsenheter. At uttestingen evt. kan gå raskere ved simultan testing av flere like enheter vil etter direktoratets vurdering i de fleste tilfeller ikke være et tilstrekkelig tungtveiende argument for behov for flere enheter. Fiskeridirektoratet viser også til at laksetildelingsforskriften § 23 første ledd siste punktum slår fast at utviklingstillatelser kan tildeles for inntil 15 års varighet og kan søkes forlenget.

Det går fram av søknaden under 1. Prosjektbeskrivelse at «*Marine Donut gir en god arealutnyttelse på sjøen og enhetene er enkle å sette i system på 4 eller flere enheter med en samleenhet i senter med for eksempel foring, rensing, avfall, oksygenering, andre fellesfunksjoner*».

Det går ikke fram av dokumentasjonen som er vedlagt søknaden at en Donut skal være annerledes eller ha mer utstyr eller funksjoner enn de andre fire det er søkt om utviklingstillatelse til. Det går fram av søknaden at førsilo kan plasseres i stabilitetstanken eller på dekk og at sjøvann inn i Donut skal tilsettes oksygen via en venturi ventil som skal plasseres ved innløpet eller i selve konstruksjonen. Anlegget skal utstyres med seks slamfeller og to dødfiskfeller med tilhørende fiskekvern og ensilasjetank hvor avfallet samles på dekk. Selve konseptet er et lukket, flytende anlegg med smultring-form og det er åpenbart at anlegget må ha løsninger for de nevnte funksjonene uavhengig av hvor mange enheter som utvikles. Fiskeridirektoratet finner imidlertid ikke at det å utvikle disse løsningene tilsier at det kan tildeles biomasse for uttesting av mer enn en anleggsenhet – en Donut.

I e-posten 22. mai 2017 skriver søker at *«(t)il valg av antall enheter mener vi at 5 enheter er nødvendig for å få en god nok økonomisk drift på anlegget»*. Søker mener at *«5 enheter passer godt inn i en fortøyningsramme med en sentral enhet med 4 enheter rundt den og viser til at det blir en ekstra utfordring å lage et fortøyningsystem som ivaretar, at vi kan heve og senke enheter enkeltvis etter behov»*.

Søkers anførsel kan forstås som at det i prosjektet er behov for å fylle fem enheter med biomasse for å kunne utvikle et fortøyningsystem for fem enheter som skal kunne stå i ulik driftsmodus samtidig.

Slik Fiskeridirektoratet forstår illustrasjoner og beregninger av fortøyninger i søknaden skal hver Donut fortøyes i et uavhengig fortøyningsystem. Det er derfor naturlig at en Donut skal kunne heves og senkes uavhengig av andre på lokaliteten.

Søknaden er vedlagt dokumentasjon vedrørende forankring av Marine Donut. Etter Fiskeridirektoratets vurdering fremstår de delene av fortøyningsystemet som er dokumentert som ordinært. Slik Fiskeridirektoratet ser den ettersendte informasjonen er det eneste som kan være forskjellig fra fortøyninger som er i alminnelig bruk i dag den kort skisserte bøyeløsningen for fortøyning av brønnbåter til anlegget. Bøyeløsningen er ikke beskrevet eller dokumentert nærmere. På samme måte som for funksjoner for oksygenering, fôr osv. finner Fiskeridirektoratet det åpenbart at anlegget skal fortøyes, og at anlegget kan kreve at fortøyningsystemet tilpasses noe. Fiskeridirektoratet kan imidlertid ikke se at dette skulle kunne utgjøre grunnlag for tildeling av mer biomasse i dette tilfellet.

Fiskeridirektoratet ba MHN om en begrunnelse for valget av uttesting av Marine Donut på en lokalitet med biomasse som er dobbelt så stor som gjennomsnittet i næringen.

Til dette svarte MHN 22. mai 2017 at søker anser dette som en gjennomsnittlig lokalitetsstørrelse hos Marine Harvest Norway, samt en forklaring på at maksimalt tillatt biomasse ikke korresponderer med maksimalt produsert biomasse ved en lokalitet.

Fiskeridirektoratet kan ikke se at selskapets gjennomsnittsstørrelse på lokaliteter skal ha betydning for behovet for biomasse til utvikling av Marine Donut, og kan ikke finne andre grunner i søknaden som taler for at man behøver en stor lokalitet allerede i utviklingsperioden. Vi legger til grunn at eventuelle miljømessige effekter vil være mulig å beregne for en større lokalitet, ut fra resultatene på en mindre lokalitet.

Det er etter dette Fiskeridirektoratets syn at dersom et prosjekt skal tildeles biomasse til flere like produksjonseenheter, så må det ligge andre hensyn til grunn enn uttesting av selve teknologien.

Som gjennomgått over kan det også tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelse av antall tillatelser til utvikling. Retningslinjene fastslår at dette likevel ikke innebærer at det skal tildeles flere tillatelser enn det som er driftsmessig nødvendig for å kunne gjennomføre utviklingsprosjektet. Fiskeridirektoratet kan altså ikke tildele flere tillatelser enn det som kreves for å kunne foreta tilstrekkelig uttesting.

Marine Harvest har i den opprinnelige søknaden estimert totale investeringer til 325 millioner kroner. Hver enhet - Donut- er her oppgitt til å koste 65 millioner kroner for innkjøp og utvikling. På forespørsel fra Fiskeridirektoratet sendte MHN inn et nytt og mer detaljert budsjett 22. mai 2017. Her har MHN økt investeringskostnadene til 70 millioner kroner pr. enhet og 230 millioner for fem enheter. Det er også lagt inn kapitalkostnad for utvikling, rensing av inntaksvann, fortøyning, kraftforsyning, oksygeneringssystem med mer. Kapitaltillegg utgjør 70 millioner for én enhet og 110 millioner for fem enheter. Total investeringskostnad for én enhet er budsjettert til 200 millioner kroner og totalt investeringskostnad ved fem enheter er budsjettert til 400 millioner. Søker har også lagt inn «klargjøring av lokalitet» og «båter» som egne budsjettposter på hhv. 30 millioner kroner og 14 millioner kroner, uavhengig av om det bygges en eller fem produksjonsenheter.

Etter Fiskeridirektoratets vurdering kan ikke utgifter som uansett vil påløpe ved etablering av en ny lokalitet til akvakultur få betydning for hvor mye biomasse som kan tildeles et utviklingsprosjekt. De 30 millioner kroner som er satt opp i budsjettet til «klargjøring av lokalitet» kan dermed ikke tas med i vurderingen av om økonomien i prosjektet kan utgjøre grunnlag for tildeling av mer biomasse.

Når det gjelder budsjettposten vedrørende «båt» legger Fiskeridirektoratet til grunn at når søker skal drive med akvakultur som ikke har landforbindelse, må anlegget kunne nås med båt eller annen innretning. Dette anses som en selvsagt infrastruktur som må være på plass for at anlegget skal kunne driftes. Søker oppgir ikke detaljer angående båtene og det er ikke noe i søknaden som tyder på at utvikling av en særlig type båt er en del av utviklingskonseptet. Fiskeridirektoratet finner ikke at utgifter til etablering av slik nødvendig infrastruktur kan inngå som en del av investeringskostnadene i utviklingsprosjektet og ser bort fra posten på 14 millioner kroner ved den videre vurderingen.

MHN har ikke begrunnet eller forklart økningen i de budsjetterte investeringskostnadene i oversendelsen. Fiskeridirektoratet har ikke grunnlag for å trekke beregningene gjort av søker i tvil, men endringene viser at det er vanskelig på forhånd å gjøre noen nøyaktige vurderinger av hvilke investeringer som er nødvendige for å realisere prosjektet. Det at tallene er så usikre og at søker har sendt inn endrede tall uten noen nærmere forklaring gjør det vanskelig for Fiskeridirektoratet å legge betydelig vekt på de innsendte tallene.

Kontantstrømanalysen søker har sendt inn viser positiv kontantstrøm etter fire år, både ved budsjettering av utvikling av en enhet og fem enheter. Investeringskostnadene for

alternativet med fem enheter vil være tjent inn etter 10 år. For alternativet med utvikling av en enhet er ikke investeringskostnadene tjent inn etter 10 år. Fiskeridirektoratet forstår det innsendte budsjettet slik at levetiden på utstyret er oppgitt til 10 år og beregningene er dermed ikke gjort for lenger enn ti år fram i tid. Det går fram av design basis under punkt 3.1 «General» at *«(t)he design life for all structure is 20 years with routine operation maintenance»*. Fiskeridirektoratet finner det vanskelig å legge til grunn at produksjonsutstyret skal ha en kortere økonomisk levetid enn det som er oppgitt å være den tekniske levetiden i design basis og legger begrenset med vekt på at investeringskostnadene for alternativet med en enhet i budsjettet ikke er tjent inn innen utstyrets økonomiske levetid. Fiskeridirektoratet finner også grunn til å påpeke at tildeling av utviklingstillatelser ikke er ment å være en sikkerhet for søkers investeringer, men en risikoavlastning for å foreta investeringene.

Gjennomgangen av budsjettet viser at andelen av lånefinansiering er forskjellig mellom de to alternativene. Ved én enhet er det planlagt med 89,5% lånefinansiering av total investeringskostnad på 200 millioner kroner, mens det for fem enheter er planlagt med 44,8% lånefinansiering av total investeringskostnad på 400 millioner kroner. Det betyr at det regnes renter av samme lånesum (179 millioner kroner) for begge alternativene. Dette fører til en betydelig lenger nedbetalingstid og høye rentekostnader over et lenger tidsrom for én enhet enn for fem enheter.

Slik Fiskeridirektoratet ser det, er det rimelig å forvente en viss skalafordel slik at det blir forholdsvis rimeligere å bygge flere like enheter enn kun én enhet. På den andre siden er ikke formålet med tildeling av utviklingstillatelser å sikre økonomien i prosjektet for søkerne, men det skal være en viss risikoavlastning for å fremme teknologiutviklingen. I motsatt ende av risikoen for søker peker Fiskeridirektoratet videre på at det også ligger en potensiell økonomisk fordel ved endt utvikling av teknologien dersom denne skulle vise seg å fungere. Tildeling av tillatelser til utvikling kan dermed føre med seg større fordeler for søkerne enn den økonomiske fordel av inntekter fra solgt fisk ved drift av tillatelsen og den potensielle konverteringen av tillatelsene til ordinære kommersielle tillatelser.

Det at MHN legger ulike forutsetninger til grunn for utvikling av en enhet og fem enheter viser videre at det er mulig for søkerne av utviklingstillatelser å organisere økonomien i prosjektene på ulike måter. Søker kan ha gode grunner for ønsket om å ta opp lån av lik størrelse uansett hvor mange enheter som er planlagt bygget. På den andre siden er utviklingsprosjektene etter sin innretning ikke statiske størrelser og kostnader vil nødvendigvis være variable over tid. Det samme gjelder inntektene ettersom det er umulig å forutsi fremtidige laksepriser med stor nøyaktighet. Etter Fiskeridirektoratets vurdering kan ikke tildeling av utviklingstillatelser gjøres på premisser kun lagt av søkerne, ut over at økonomien kan være et moment i vurderingen. Fiskeridirektoratet finner at MHN ved tildeling av biomasse tilstrekkelig til å fylle en enhet kan foreta en ny gjennomgang av økonomien i prosjektet og planlegge denne på en mer fordelaktig måte om nødvendig.

På samme måte som at investeringskostnadene og inntektene ved drift av tillatelsene er usikre, er også verdien av de tildelte tillatelsene varierende. Fiskeridirektoratet har ikke konkrete tall for hvor mye en tillatelse omsettes for i markedet, men vet at lønnsomheten i næringen er svært god. Dermed er ønsket om mer produksjonskapasitet høyt. Dette er faktorer som presser prisene på tillatelser opp. En pris på 50 millioner kroner per tillatelse er sannsynligvis et minimum. En konvertering av utviklingstillatelser til kommersielle tillatelser vil dermed sannsynligvis innebære en «rabatt» for søker på minst kroner 40 millioner per tillatelse.

Legger vi til grunn en markedspris på 50 millioner kroner per tillatelse vil den samlede verdien av åtte tillatelser (400 millioner kroner) tilsvare de totale investeringskostnadene søker har lagt inn i budsjettet (medregnet poster som Fiskeridirektoratet over har vist at ikke kan legges til grunn ved vurderingen av økonomien i prosjektet). Som nevnt anser Fiskeridirektoratet 50 millioner kroner for å være en minimumspris og etter det vi erfarer har kommersielle tillatelser blitt omsatt for også vesentlig høyere pris. I retningslinjene er det presisert at ordningen med utviklingstillatelser skal bidra til å redusere risiko, men ikke nødvendigvis eliminere den for søker. Sett opp mot investeringskostnadene som er sendt inn i det beregnede budsjettet er tildeling av tilstrekkelig biomasse til uttesting av en enhet med full kapasitet er heller ikke et ubetydelig bidrag til avlastning av risiko i prosjektet.

Fiskeridirektoratet har foretatt en vurdering av økonomien i prosjektet og finner ikke grunnlag for tildeling av mer biomasse enn det som er nødvendig for uttesting av konseptet. Som nevnt over har Fiskeridirektoratet funnet grunnlag for å tildele biomasse til å fylle en enhet med full biomassekapasitet.

Når det gjelder valg av størrelse på den enkelte enhet skriver søker i brev 22. mai 2017 at «vi har valgt å dimensjonere en enhet på 22 000m³ som svarer til at vi kan sette ut 200 000 fisk i enheten og vokse frem til snittstørrelse på Ca. 5,5 kg ved slakt. Maks biomasse per enhet blir da 1 150 tonn, som svarer til 50kg/m³, som vi mener er passende tetthet i lukkede enheter. Enheten vil designes til 75kg/m³ i snitt fisketetthet, men det er for å kunne ha en margin på avvik i produksjonsplan m.m. Med den valgte størrelse mener vi der er balansert risiko for hvor stor biomasse vi ønsker å ha per enhet, og for å få best mulig økonomisk drift. Samtidig vil denne størrelse på oppdrettsenhet ikke trenge dispensasjon fra lovkraft om maks 200 000 fisk per enhet.»

Fisken skal altså vokse fra 3 kg til 5,5 kg i Marine Donut. Multiplisert med 200 000 fisk blir dette 1 100 tonn biomasse. Fiskeridirektoratet finner etter dette å kunne tildele 1 100 tonn maksimalt tillatt biomasse (MTB) til prosjektet. Dette tilsvarer en tillatelse på 780 tonn og en tillatelse på 320 tonn MTB.

5. Vedtak

Fiskeridirektoratet avslår søknaden hva gjelder 5 140 tonn av tillatelsene det søkes om, jf. laksetildelingsforskriften § 28. Direktoratet vil likevel i tråd med det som fremgår under

punkt 4 gå videre med behandling av søknaden oppad begrenset til tillatelse tilsvarende 1 100 tonn maksimalt tillatt biomasse.

5. Klagerett

Dette vedtaket kan påklages, jf. forvaltningsloven § 28. Fiskeridirektoratet har besluttet at klagefristen på dette vedtaket begynner å løpe samtidig som klagefristen på endelig vedtak på søknad om tildeling av utviklingstillatelse, jf. forvaltningsloven § 29 siste ledd. Klagefristen vil altså ikke begynne å løpe før Fiskeridirektoratet har tatt stilling til samtlige omsøkte tillatelse i Marine Harvest sin søknad om utviklingstillatelse til konseptet «Marine Donut».

Med hilsen

Øyvind Lie
direktør

Anne B. Osland
seksjonssjef

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift

Mottakerliste:

Marine Harvest Norway AS	Postboks 4102 Sandviken	5835	BERGEN
--------------------------	----------------------------	------	--------

Kopi til:

Nærings- og Fiskeridepartementet	Postboks 8090 Dep	0032	OSLO
----------------------------------	-------------------	------	------